

Loven omfatter, og der er ikke Udsigt til, at dette Tal vil blive synderlig forhøjet i den nærmeste Fremtid. Disse Lærere have gennemgaaende faaet deres Uddannelse som Gymnastiklærere paa Militærskoler, og største Delen af dem har i kortere eller længere Tid været Underofficerer. De Lønnings- og Efterlønningsforhold, hvorunder de hidtil have virket, have været ret uheldige. De have kun været ansatte som Timelærere og have faaet 1 Kr. 25 Ø. for hver Undervisningstime. Det beror saaledes paa Timernes Antal, hvor meget deres aarlige Løn vil andrage. En enkelt af Lærerne har undervist 36 Timer om Ugen, største Delen har ikke haft over 20 Timer; en enkelt af dem har kun haft 12 og en anden kun 14 Timer om Ugen. 20 Timers ugentlig Undervisning à 1 Kr. 25 Ø. giver 25 Kr. om Ugen, og, for saa vidt der ogsaa betales for Ferierne, 1,300 Kr. aarlig. De have saaledes ikke haft nogen høj Løn, og de have heller ingen Ret til Pension eller Efterløn; alligevel har Forholdet hidtil været det, at de, naar de gik af efter at have været Gymnastiklærere i længere Tid, have faaet et Tilskud paa Finansloven; men det havde de ingen Ret til at kræve, det var nærmest af Humanitets-hensyn fra Statens Side. Efter Regeringens Forslag skulde disse Lærere for Eftertiden have kongelig Udnævnelse, det vil sige fast Ansættelse og desuden Ret til Pension, ligesom andre Statsfunktionærer med kongelig Udnævnelse, i Henhold til Pensionsloven af 5te Januar 1851. Men Betingelsen for, at de kunde faa kongelig Udnævnelse, var den, at de i Forvejen i 4 Aar havde arbejdet som Timelærere ved en lærd Skole og mindst hver Uge havde undervist 16 Timer. Forholdet er det, at efter denne Lov bliver Timelærerinstitutionen ikke absolut afskaffet. Enhver Gymnastiklærer, som ansættes efter at denne Lov er traadt i Kraft, vil fremdeles komme til at begynde som Timelærer, han vil i det mindste i fire Aar komme til at tjene som saadan, og den Løn, han faar pr. Time, bliver den samme som hidtil for Timelærere, nemlig 1 Kr. 25 Ø., men have de i fire Aar haft 16 Timer ugentlig, kunne de efter Lovens Ordlyd faa kongelig Ansættelse og dermed Pensionsret. Udvalget erkender, at de økonomiske Kaar, hvorunder disse Lærere hidtil have arbejdet, have været ret uheldige for dem, og Udvalget kan derfor af Hensyn dertil indstille Forslaget i dets Hovedtræk til Vedtagelse.

Desuden skal jeg gøre den Bemærk-

ning, at Folketinget ikke staar ganske frit over for dette Forslag. Der er gaaet noget torud. Der har fundet en Afstemning Sted her i Folketinget for et Par Aar siden, og den forpligter. Sagen er simpelthen den, at de paagældende Lærere i Januar 1900 indsendte til Folketinget et Andragende om Lønningsforbedring, kongelig Udnævnelse og Ret til Pension efter Pensionsloven. Dette Andragende var til Behandling her i Folketinget den 22de Marts 1900, og det vedtoges da at henstille det til den daværende Kultusministers Overvejelse. Denne Henstilling blev vedtaget med 68 Stemmer, altsaa med en anselig Majoritet. Hvad dette Andragende indeholder, skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Jeg skal kun sige, at Forslaget, saaledes som det forelaa i Fjor fra Regeringens Haand, og som det ogsaa derfra har foreligget i Aar, netop er et Udtryk for de Ønsker, de paagældende Lærere gjorde gældende i det omtalte Andragende. I en vis Forstand har altsaa Folketinget, om just ikke fuldt ud saa dog delvis erkendt, at disse Ønsker vare berettigede. Folketinget har derfor ikke staaet frit i denne Sag, hvad der selvfølgelig ogsaa har været et Hensyn. Udvalget har taget under sin Behandling af den. Endelig skal jeg tilføje, at Gymnastikken jo i vore Dage er kommen til at indtage en mere fremskuddt Stilling som Opdragelsesmiddel, end den tidligere har gjort, og jeg skal tilføje, at den med Rette er kommen til at indtage denne mere fremskudte Stilling. Ved de lærde Skoler har Forholdet imidlertid været saaledes, og er det fremdeles, at Gymnastikken nærmest maa betegnes som Askepot ved Siden af de andre Undervisningsfag, og en af Grundene dertil er den, at Gymnastiklærerne ved de lærde Skoler ere saa slet lønnede, at de i den almindelige Bevidsthed staa som for sig selv; de høre ikke det øvrige Lærerkorps til, og saaledes som de betragtes af Folk uden for den paagældende Anstalt, saaledes betragtes de i Virkeligheden ogsaa af Adjunkter, Rektor og de andre ved de lærde Skoler ansatte Lærere. Det er ganske klart, at naar disse Lærere blive gunstigere stillede i økonomisk Henseende, behøve de ikke i den Grad, som Tilfældet er nu, at søge at udføre privat Undervisning i Gymnastik, Dans eller lignende. Naar disse Lærere i det hele taget blive mere økonomisk velstillede, vil Faget derigennem ogsaa komme til at nyde større Anseelse. Dette har Udvalget ogsaa haft for Øje. Der er endnu et, jeg skal anføre. Gym-